

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשכ"ח מפי זרעו

ספר

זוהר קריאת שמע
כהלכתו דיניו ומנהגיו
חלק ב

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 90

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

זוהר קדי'את שמע

סדר קדי'את שמע שעל המטה

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
עיה"ק בית שמש תוכב"א
חודש טבת שנת תשע"ג לפ"ק

עיר וקדיש מן שמיא נחית

ט
ז
א
ת
ש
כ
ח
מ
פ
י
ז
ר
ע
ו

סֵפֶר
הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ

עם לשון הקודש

לְשׁוֹן הַיּוֹמִי

מסכתות

ברכות, שבת

לְהַאִיר אֶת הַשֵּׁם בְּאוֹר הַזוֹהַר
א

בדא יפקון מן גלותא ברוחמי

סדר קריאת שמע שעל המיטה

הקדמה

לפני שהוא הולך לישון, אומר כל יהודי את סדר "קריאת שמע שעל המיטה", הכוללת הודעת מחילה לכל מי שהכעיס אותו במשך היום, את קריאת שמע, כמובן, פרקי תהלים ופסוקים נוספים, סגולה להנצל מרוחות רעות, סגולה לשמירה, סגולה גדולה לתיקון הברית - וכמובן, לחיזוק הקשר שבינינו לבין אבינו הרחמן, בורא העולם.

כאשר אדם קורא קריאת שמע שעל המיטה בכוונה, הוא משמיד רבבות של משחיתים ומזיקים אשר נבראו מהעוון הנורא ונותן לאותו האדם חרב פיפיות בידו ועם החרב כמו הורג את אותם המשחיתים. על ידי אמירת סדר קריאת שמע שעל המיטה, אנחנו בני האדם, יכולים להשמיד המשחיתים הנוראים, וכל זאת בזכות תפילה כה יפה ונעימה אשר בזכותה נוכל גם לישון בשלווה ובנחת ולא לחלום חלומות מטרידים ומפחידים, ונשמתו תוכל לשמוע תורה מהיכלות הצדיקים

קריאת שמע היא מצווה חשובה שיש בה קבלת עול מלכות שמים ועול מצוות, ואחר כוונת הלב הן הדברים, שאם לא כיוון ליבו לפחות בפסוק ראשון לא יצא ידי חובתו, שצריך לכוון שהוא מקבל עליו את השם יתברך לאדון ופטרון, ושהוא מאמין שהשם יתברך יחיד ומיוחד, אחד בשמים ובארץ ובארבע רוחות העולם*, ושהוא מוכן למסור נפשו על קדוש השם. וחבל על דמשתכחין שאין מכוונים אפילו זאת, ונמצא שמתים בלי קיום מצוות קריאת שמע.

והשומע זאת יתן אל ליבו לכוון את זאת מכאן ואילך, ושב ורפא לו. והיותר טוב לכוון בכל הקריאת שמע, דלכתחילה צריך כוונה בכולה. וכתבו המקובלים, שלפי הכוונה שיכוון בקריאת שמע כך יוכל לכוון בתפילה. וזו כוונת מאמר רבותינו זכרונם לברכה. התפילה מופיעה בכל סידור. כל הקורא קריאת שמע מזיקין בדלין הימנו. ועיקר המזקין הם הגורמים נזק לאדם ומערבבים דעתו בתפילתו, ובקראו קריאת שמע כתיקונה, הנך מזיקים בדלין הימנו (פלא יועץ).

מי יתן שכל אלו שיראו ויקראו נושא זה יחליטו לקיים מצות שמע שעל המיטה, ושזה מה שיקרב את גאולתנו ואת תקוותנו למשיח צדקנו במהרה בימינו!!!

צריך להזהר מאד בקריאת שמע שעל המטה, והיא אחת מן ארבעה קריאת שמע שחייב אדם בכל יום והיא הקטנה שבהם במדרגות, ולמעלה ממנה קריאת שמע דערבית, ולמעלה ממנה קריאת שמע דקרבנות, ולמעלה מכולם קריאת שמע דיוצר

א. החפץ חיים מביא בשם הקדוש רבי ישראל סלנטר ז"ע, דכאשר האדם ממליך את הקב"ה על כל העולם - העיקר שלא ישכח להמליכו על עצמו, על כל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, שהאדם מדמיין שממליך את השי"ת אך שוכח את העיקר וזה להיות עבד להי"ת בכל לבו ובכל נפשו.

סדר קריאת שמע על המיטה

וכאשר ביארנו לעיל, ודא עקא שבעת שהוא קורא קריאת שמע על המטה על הרוב השינה בין עיניו, ואיכא למיחש פן יבלע תיבות ואותיות, ולכן צריך תגבורת גדולה בעת ההיא להתאזר ולקריתה כראוי, וסדר קריאת שמע זו עם כל הפסוקים השייכים לה נתפרשו בדברי רבינו האר"י ז"ל בשער הכוונות ונדפסו בסידורים והם ידועים לכל ואין צורך להעתיקם פה, [ועיין בפנים הספר], ובאומרו פסוק בידך אפקיד רוחי, פדית אותי יְהוָה אל אמת יכוין בידך אפקיד רוחי ראשי תיבות בא"ר, וכן יכוין בראשי תיבות פדית אותי יְהוָה שם פא"י, והוא ראשי תיבות פותח את ידך שעולה מספרו שם יאהדונה"י ושם סא"ל הרמוז בראשי תיבות אתה סתר לי, ויהרהר בפסוק הזה ובראשי תיבות שלו עד שישן, ועם הארץ שאינו יודע לומר הפסוקים, וכן אשה שאינה יודעת, יאמרו בפיהם אותיות אלפ"א בית"א דאבג"ד, או ברוך יְהוָה לעולם אמן ואמן, כמה פעמים בזה אחר זה עד שישנו מתוך דברי תורה: ודע כי בסדורים כתוב לומר השכיבנו אבינו לשלום וכו' אך בשער הכוונות לא הזכיר השכיבנו, אמנם בסידור רבינו הרש"ש ז"ל הזכיר זה, וזהו הסדר שכתוב בסידור רבינו הרש"ש ז"ל לברכת המפיל והשכיבנו וקריאת שמע, ואחר כך יעלוזו חסידים וכו' ואחר כך הנה מטתו ג' פעמים, ואחר כך יברכך וכו' יאר וכו' ישא וכו' ואחר כך יושב בסתר עד יְהוָה מחסי, ואחר כך ודוי ואחר כך אנא בכח כולה וחוזר פסוק שכנגד אותו היום ג' פעמים, ואחר כך אתה תקום תרחם ציון וכו' ואחר כך בידך אפקיד רוחי וכו' וכונת שם אלוה (בן איש חי פרשת פקודי שנה ראשונה).

זְהִירוֹת נְחִיצוֹת לְמִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁחָרִית - וְעֶרְבִית

א. אֵיטָא בְּזַהֲרָה הַקְּדוּשׁ (בלק קפו). דְּמִי שְׁאִינוּ קוֹרְא קְרִיאַת שְׁמַע בְּזַמְנוֹ אֶפְלוּ עֶסֶק בְּדַבְרֵי מִצְוָה מְגִדָּה לְשִׁמְמִים כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם. וּבְזַהֲרָה הַקְּדוּשׁ (רמט:): כְּשִׁמְגִדָּה מִן הַשְּׁמִים אֵין תְּפִלָּתוֹ נְשִׁמְעָת. וּבְמִקְדָּשׁ מְלֻךְ (בלק דף קפו) מִי שֶׁלֹּא קָרָא קְרִיאַת שְׁמַע בְּעוֹנְתָהּ נִהְפָּךְ מִן רמ"ח - לְחַר"ם, חָס וְשְׁלוֹם, וּתְפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ שֶׁל כָּל הַיּוֹם אֵין עוֹלָה לְמַעְלָה. וּבְאֲבוֹת דְּרַבִּי נִתְּן (אבות פרק ג' משנה ד') דְּבָרִים נוֹרָאִים בְּעִנְיָן זֶה שֶׁכְּתַב - דְּשִׁנָּה שֶׁל שְׁחָרִית מוֹצֵיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם - הֵינּוּ שְׁיִשׁוּן עַד שֶׁעָבַר עָלָיו זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, וּבְשִׂאלוֹת וּתְשׁוּבוֹת יָב חַיִּים (סימן קמ"ד): לְהַכּוֹת מִכּוֹת מְרֻדוֹת לְמִי שְׁאִינוּ קוֹרְא קְרִיאַת שְׁמַע בְּזַמְנוֹ. וּבִימֹת הַקְּזִיץ סוּף זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע מְקַדָּם וְעוֹלָלִים בְּיוֹתֵר לְאַחֲרוֹ, וְצָרִיכִין לְהַזְהֵר אֲזַ בֵּיתֵר שְׂאֵת, וְעַל כֵּן הַדְּרָךְ הַיְשָׁרָה שְׁיָבוֹר לוֹ הָאָדָם כְּדִלְהֵלֵן:

ב. אִם בְּבִירוֹ לֹא יִגְיַע עִם הַצְּבוֹר לְקְרִיאַת שְׁמַע בְּזַמְנוֹ (כְּמוֹ עֲכָשׁוּ בְּקִיץ)? קְרָא עִם הַתְּפִלִּין שְׁעָלָיו - אֲצַל קְרִיאַת שְׁמַע דְּלִפְנֵי קְרִבְנוֹת - כָּל ג' פְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע וּיְכוּן לִפְנֵי הַקְּרִיאָה לְצֵאת בְּזֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה דְקְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שְׁחָרִית, וּמִצְוֹת עֲשֵׂה דְזִכְרִית יְצִיאַת מְצָרִים (עיין מגן אברהם ומשנה ברורה ובאור הלכה סוף סימן מ"ו).

ג. וְאִם אֵין הַתְּפִלִּין אֲזַ עָלָיו יִמְתִּין מְלִקְרוֹת עַד אַחַר הַנְּחִת הַתְּפִלִּין, וּבְתֵנָּאֵי שְׁבָרוֹר לוֹ שֶׁלֹּא יִשְׁפַח לְקָרָא אֲזַ, אֲבָל בְּלֹא הֶכִי מוּטָב שְׁיִקְרָא עֲכָשׁוּ בְּלֵי תְּפִלִּין, (עיין דגול מרבבה וחיידושי רבי עקיבא איגר שם, ובשאלות ותשובות שו"מ (מהד"ת חלק ג' סימן ע"ז), אֲנָשֶׁל

סדר קריאת שמע על המיטה

ג

אברהם (מבוטשטש סימן כ"ה), שאלות ותשובות בית יצחק (סימן ט' וסימן ב' או ג'), שאלות ותשובות מהרש"ג (סימן נ"ב), שאלות ותשובות לבושי משפּט (מהדורה ג סימן ה'), שאלות ותשובות תורת יקותיאל (סימן י"א וסימן ש"א).

ד. כָּלֵל גְּדוֹל נִקְט בְּיָדָהּ אִם אֶפְשֶׁר לְקַיֵּם מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע בְּתַפְלִיּוֹ, זֶהוּ הַמְּבַחֵר, וְאִם לֹא יִבְטַל בְּשִׁבִיל זֶה קְרִיאַתָּהּ בְּזִמְנָהּ. (עיין בפוסקים שם).

ה. אִם סָפַק אֶצְלוֹ אִי יִגִּיעַ עִם הַצְּבוּר לְקְרִיאַת שְׁמַע בְּזִמְנוֹ, יִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע לְפָנָי הַתַּפְּלָה, וְיִתְנֶה לְפָנָי זֶה, דָּאִם יִגִּיעַ הַצְּבוּר לְקְרִיאַת שְׁמַע בְּזִמְנוֹ מִכּוֹן לְצִאֵת עִם הַצְּבוּר אַז, וְאִם לֹא רוּצֵה לְצִאֵת עִכְשָׁו, וְיִקְרָא כָּל ג' הַפְּרָשִׁיּוֹת. (חידוש רבי עקיבא איגר סוף סימן מו'), שאלות ותשובות שמואל (סימן ה'), פלא יועץ (ערך קריאת שמע).

ו. אִם קָם בְּבִקּוּר בְּזִמְנוֹ מֵאַחַר וּבְפֶרֶט בְּשִׁבְתוֹת וַיְמִים טוֹבִים מוּטָב לְקִרְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע מִיָּד וְלֹא לְהִמָּתִין עַד אַחַר שְׁיִקְרָא בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה, וְכָל שֶׁכּוֹן שֶׁלֹּא לְהִמָּתִין עַד אַחַר שְׁיִטְבַּל בְּמִקְוֵה. (עיין סוף סימן מ"ו, ופרי מגדים משנה ברורה (סימן פ"ח), ושולחן מלכים (דף לו' אות ל"ה)).

ז. לֹא יִסְמָךְ לְקְרִיאַת שְׁמַע בְּצִמְצוּם לְפָנָי סוּף זִמְנוֹ הַקְּרִיאָה דְּלַפְעֵמִים אֵין הַמּוֹרָה שְׁעוֹת מְדֻקָּה וְכֹן בְּכָל מִצְוֵה הַתְּלוּי בְּזִמְנוֹ. (ישועות חכמה סימן ע', חוסן ישועות אות ב').

ח. אִם רוּצֵה לִילָךְ לִישׁוֹן וְהוּא כְּבָר חָצִי שְׁעָה לְפָנָי עֲלוֹת הַשַּׁחַר, צְרִיף לְהִמָּתִין עַד הַתְּחִלַּת זִמְנוֹ קְרִיאַת שְׁמַע (בְּעֶרְבֵי 20 - 25 מִיּוֹנוֹת אַחַר עֲלוֹת הַשַּׁחַר) וְלִקְרוֹת ג' פְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע וְאַחַר כֵּן יִישׁוֹן, (שאלות ותשובות בניין עולם סימן א'), וְאִם יֵשׁ לוֹ מוֹרָה שְׁעוֹת הַמַּעֲוָר (וּנְעִקְע"ר זִיגְע"ר) וּמְכִינּוֹ לְעוֹרְרוֹ לְפָנָי סוּף זִמְנוֹ קְרִיאַת שְׁמַע יְכוּל לְסַמָּךְ עַל זֶה, וְאִם הוּא אָדָם שְׁאֵין בְּרוּר שְׁיִקוּם מִשְׁנָתוֹ עַל יְדֵי זֶה, לֹא יִסְמָךְ עַל זֶה. וְכֹן אֵין לְסַמָּךְ שְׁאַחַר יְעוֹרְרָהּ אֶפְלוֹ צְוֵהוּ פֶּן יִשְׁכַּח. (ישועות חכמה סימן ע' חוסן ישועות א' - ב').

ט. מִי שֶׁהִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל וְכָבֵד עוֹמֵד בְּאַמְצַע פְּסוּקֵי דְזִמְרָה וְנִזְכַּר שְׁעֵדִין לֹא קָרָא קְרִיאַת שְׁמַע וְעַד שְׁיִקְרָא יַעֲבֵר הַזִּמְנוֹ, יִגְמַר עַד סוּף הַפֶּרֶק וְיִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע שָׁם. וְאִם עוֹמֵד סְמוּךְ לְיִשְׁתַּבַּח יִגְמַר יִשְׁתַּבַּח וְיִקְרָאנוּ שָׁם. (משנה ברורה ושאר אחרונים).

י. בְּכָל פְּעַם לְפָנָי קְרִיאַת שְׁמַע יִשְׁהָה מְעַט וְיִחַשְׁבֵּב בְּלָבוֹ, הַרְיֵי מוּכּוֹן וּמְזִמּוֹן לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע וּמִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל זְכִירַת יְצִיאַת מִצְרַיִם, וּבְמִקּוּם שְׁמִתָּר לְהַפְסִיק מִתָּר לְאַמְרוֹ בְּפֵה. (עיין סימן ס' ובפוסקים). וְאִם לֹא כּוֹן, צְרִיף לְחַזֵּר וְלִקְרוֹתָהּ (פתיחה לפרי מגדים הלכות ברכות השחר, סימן ד' אות ה', סדור היעב"ץ סדר קריאת שמע אות י"א).

יא. כְּשֶׁהִגִּיעַ הַבֵּן לִ"ב שָׁנָה לְכֻלֵּי עֲלָמָא מְחִיב הָאָב לְחַנּוּךְ בְּנוֹ לְקִרְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע בְּזִמְנוֹ (משנה ברורה סימן ע"ח סעיף קטן ח') וְכִּהְיוּם שְׁאֵין מְדַקְדְּקִין כָּל כֹּף בְּזֶה שׁוֹרְרַת הַזְּנִיחָה גְּדוּלָה בְּעִנְיָן זֶה אֶצֶל בַּחוּרִים גְּדוּלִים לְדַקְדֵּק בְּזֶה.

קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל עֲרֵבִית

בְּלִילָה יֵשׁ גַּם כֵּן חוֹבַת קְרִיאַת שְׁמַע כְּמוֹ בַּיּוֹם, וְיִשְׁנֵם אֶפְלוֹ מְדַקְדְּקִים שְׁאֵין זֵהִירִין בְּעִקְרֵי דִּיגְיָהֶם וּמְפִסְדִּים בְּיָדֵים מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל תּוֹרָה שֶׁבְּכָל יוֹם.

סדר קריאת שמע על המיטה

- א. זמן קריאת שמע דלילה בצאת הכוכבים והוא ע"ב מינו"ט אחר השקיעה - ואם מתפלל בצבור מעריב ובשעת קריאת שמע לא היה עדין צאת הכוכבים, לא יצא בזה אלא צריך לקרות קריאת שמע כשיגיע זמנה, וירא שמים יקרא כל הג' פרשיות ועל כל פנים לא יחסר מב' פרשיות ראשונות (סימן רל"ה סעיף א' ומשנה ברורה שם).
- ב. מי שצריך לחזור ולקרות קריאת שמע של ערבית (כנ"ל סעיף א') אין פדאי לסמוך על הקריאה שקורא על מטתו, אפלו אם מנהגו לקרות כל ג' הפרשיות דהא צריך לכוון לצאת ידי מצות עשה של קריאת שמע, וקריאת שמע שעל המטה אין מכונן לשם מצוה (ובפרט כאשר עיף ויגע וקורא ביחיד בביתו) ועל כן ידקדק לכתחלה בהזדמנות ראשונה אחר צאת הכוכבים לקרותה. (שם).
- ג. אם אפשר יהיה להתפלל ערבית עם הצבור אחר צאת הכוכבים דיש בו כמה מעלות טובות:
- ד. לכתחלה יש לקרותה בזמנה עם ברכות קריאת שמע ולהסמיך גאלה לתפלה.
- ה. ברב עם הדרת מלך לקיים מצות קריאת שמע עם הצבור יחד.
- ו. כל הנכלל בתפלת צבור עליה אמרו חז"ל אין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלת רבים.
- ז. מסגלת לכוון יותר.
- ח. יזהר לכוון לפני הקריאה לקיים מצות עשה של קריאת שמע. (עיין לעיל אות ז').

כּוּנָה מְעַכְבֶּת

לבד מהכונה הנזכר לעיל אות ח' עוד יש כונה המעכבת אפלו בדיעבד, ואם לא כן יחזור ויקרא עוד פעם, והינו פרוש המלות לפסוק **שמע ישראל**, ופסוק **ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד**. (עיין סימן ס"ג סעיף ד', ומגן אברהם סעיף קטן ה', ומגן אברהם סימן ס"א סעיף קטן י"א, ועיין בשולחן ערוך הרב, ומשנה ברורה סימן ס"ג סעיף קטן י"א - י"ב) **ויש מחמירין עד על לבבך**. (משנה ברורה שם בשם הבית חדש).

וכונה הפשוטה **שמע ישראל כלומר שמע וקבל עליך - ויכון - שהוא שומע ומקבל עליו ומאמין באמונה שלמה ד' אלקינו שאנחנו מאמינים בו הוא ד' אחד בכל העולמות מעלה ומטה בשבעה רקיעים ובארץ ובד' רוחות השמים**. (שערי תשובה לרבינו יונה וכן בביאור הגאון סימן ה' דכאן וודאי מעכבת).

וכתב בחיי אדם (שם) **שיכון שהוא מוסר עצמו להריגה בשביל אמונה זו וידמה בדעתו כאלו הוא נשרף עכשו על קדשת שמו יתברך ויתעלה, ויחשב כאלו עשה בפעל ממש, עכ"ל**.

ה

סדר קריאת שמע על המיטה

אֵיטָא בְּסִפְרֵי יִרְאִים דִּיכּוֹן שְׁמֵקְבֵל עֲלֵיוּ עַל אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַל זְרַעוּ וְזַרְעוּ וְזַרְעוּ עַד עוֹלָם לְהוֹרוֹתֵם דְּרַךְ ד' וְזֶה סִגְלָה גְדוֹלָה שְׂיִהְיוּ בְּנֵיו יִרְאֵי הַשָּׁם.

עיקר התיקון תלוי בתשובה, ובו תלוי גם כן ביאת משיחנו באלף הששי ועיכוב הגאולה

ערב הוא אלף הששי שהוא יסוד יהיה אור גדול שיתגלה אור הגנוז הוא סוד היסוד כשיתקון, וזה שאמר הכתוב הבוקר אור שהוא תיקון יסוד, והאנשים שלחו מהגלות והוא מבית יוסף שהוא גם כן מדה זו. (זוהר סבא י"ח עמוד א', אור צדיקים, זוהר חי פרשת נח ופרשת ויחי).
וזכרון משיח בן דוד עבדך (כוונת ר"ח י"ו) - ח' היא המילה שניתנה לשמיני (כתבי האר"י זכרוננו לברכה) והיא נקראת יסוד צדיק - ובא לציון ג'ואל ולשבי פ'שע ראשי תיבות גו"ף (ספר הכוונות דף ל"ז עמוד א').

קריאת שמע ישראל מסודרת לפי שמות הקודש שיש בה 248 תיבות

	ו' (6 תיבות (מילים)	פסוק: "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד"
	ו' (6 תיבות (מילים)	"ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד"
שם מ"ב - אבג יתץ, קרע שטן, נגד יכש, בטר צתג, חקב טנע, יגל פזק, שקו צית	מב (42 תיבות (מילים)	מ"זאהבת" עד "ובשערין"
שמות ע"ב כפי הטבלה	ע"ב (72 תיבות (מילים)	מ"זוהיה אם שמוע" עד "ושמתם"
שם אהיה הקדוש	נ (50 תיבות (מילים)	מ"זשמתם את דברי אלה" עד "על הארץ"
שם ע"ב ישר	ע"ב (72 תיבות	מ"זויאמר ה" עד "אני ה' אלקיכם" אלקיכם" עם חזרת ג' תיבות
	6 תיבות	ה' אלהיכם אמת" וחזרת הש"ץ
ויחד עם "ברוך שם כבוד..." - רומח החותן ומקצץ את הטומאה והקליפות.	248 תיבות	רמ"ח תיבות

מדרש הנעלם פרשת אחרי מאמר שמות מ"ב וע"ב ונש"ב שבק"ש ורמ"ח תיבין

סדר קריאת שמע

פְּתַח יְנוּקָא וְאָמַר, (מיכה ו) עֲמִי מָה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלְאֲתִיךָ עֲנֵה בִי. קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּחִבּוּבָא דְאִית לֵיה עִם יִשְׂרָאֵל, קְרָא לְהוֹן עֲמִי. מָה עָשִׂיתִי לָךְ, לָמָּה עָשִׂיתִי לָךְ. אֲלָא דִּתְזַלִּין לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְתִסְהִידוּ בִי דְאֲנָא אֶחָד, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים ו) יְהוָה אֶחָד. תִּסְהִיְהוּ דְאֲנָא חַד, וּמִתְעַלָּה עַל שְׂמָא דְמ"ב תִּיבִין, דְּאִינוּן בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע, מִן וְאֶהְבֵּת עַד וְהָיָה. וְתַעֲבִידוּ לִיחֻדְנִי עֲלִיכּוֹ. וְאִיהוּ שְׂמָא כְּדוּגְמָא שְׂמָא דְמ"ב שְׂמָהֵן. וּבְשְׂמָא דְע"ב תִּיבִין, דְּאִית בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע, מִן וְהָיָה עַד וְשִׁמְתֶם. וּבְשְׂמָא דְחֲמִשִּׁין תִּיבִין, מִן וְשִׁמְתֶם עַד סוּף פְּרִשְׁתָּא, כְּחוּשְׁבֵן שְׁעָרֵי בִינָה. וּבְשְׂמָא דְע"ב, מִן וְיֵאמֹר עַד סוּף הַפְּרָשָׁה. וְאִינוּן אַרְבַּע פְּרִשְׁיִין, עִם י"ב תִּיבִין דְּאִית בְּקְרִיאַת שְׁמַע, תְּרִין יְחוּדִין עִילָאִין, יִתְעַבִּידוּ כְּלָהוּ מְאֲתָן וְאַרְבַּעִין וְתִמְנִיא, כְּחוּשְׁבֵן רמ"ח אֲבָרִים. וְכָל אֵינֶשׁ דִּיקְרִי קְרִיאַת שְׁמַע כְּדָקָא יְאוּת, כָּל תִּיבָה וְתִיבָה מְשַׁפִּיעַ בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר דִּילֵיהּ. וְאִי אֵינֶשׁ לָא יְקְרִי קְרִיאַת שְׁמַע בִּימְמָא וּבְלֵילֵיאָא, כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר דִּילֵיהּ יִתְמַלֵּי מִן רוּחַ רְעָה, וּמְכַל מְלִין וּמְרַעִין בִּישִׁין דְּעֶלְמָא. אָמַר יְנוּקָא, תִּלַּת תִּיבִין אִינוּן, דְּחֲסָרִין מִן קְרִיאַת שְׁמַע, מִן רמ"ח תִּיבִין, וּבְמָה אֲשַׁתְּלִימוּ. אָמַר, אֲנָא שְׁמַעְנָא מֵאָבָא, עִם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמַת שְׁהַשְׁלִיחַ צְבוּר חוּזַר בְּקוּל.

תרגום: פְּתַח הַתִּינוּק וְאָמַר, (מיכה ו) עֲמִי מָה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלְאֲתִיךָ עֲנֵה בִי. הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּחִבּוּבֹת שֵׁישׁ לוֹ עִם יִשְׂרָאֵל, קְרָא לְהֵם: עֲמִי, מָה עָשִׂיתִי לָךְ? לָמָּה עָשִׂיתִי לָךְ? אֲלָא שֶׁתִּלְכוּ לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְתַעֲבִידוּ בִי שְׂאֲנֵי אֶחָד. זֶהוּ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים ו) יְהוָה אֶחָד. זֶהוּ שְׁכָתוּב עֲנֵה בִי.

תַּעֲבִידוּ שְׂאֲנֵי אֶחָד, וּמִתְעַלָּה עַל הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת, שֶׁהֵם בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע מִן וְאֶהְבֵּת עַד וְהָיָה, וְתַעֲשׂוּ לִיחֻד לִשְׂמֵי עֲלֵיכֶם. וְהוּא הַשֵּׁם בְּדִגְמַת הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת. וּבִשְׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת יֵשׁ בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע מִן וְהָיָה עַד וְשִׁמְתֶם. וּבִשְׁם שֶׁל חֲמִשִּׁים תְּבוּת מִן וְשִׁמְתֶם עַד סוּף הַפְּרָשָׁה, כְּחוּשְׁבוֹן שְׁעָרֵי בִינָה. וּבִשְׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם מִן וְיֵאמֹר עַד סוּף הַפְּרָשָׁה. וְאוֹתָן אַרְבַּע פְּרִשְׁיֹת עִם שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה תְּבוּת שֵׁישׁ בְּקְרִיאַת שְׁמַע, (שְׁנֵי יְחוּדִים) עֲלִיוֹנִים, יַעֲשׂוּ כָּלֶם מְאֲתִים וְאַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה, כְּחוּשְׁבוֹן מְאֲתִים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה אֲיָבָרִים. וְכָל אִישׁ שִׁיקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע כְּרְאוּי, כָּל תְּבָה וְתְבָה מְשַׁפִּיעָה בְּכָל אֲיָבֵר וְאֲיָבֵר שְׁלוֹ. וְאִם הָאִישׁ לֹא יְקַרָּא קְרִיאַת שְׁמַע בַּיּוֹם וּבְלַיְלָה, כָּל אֲיָבֵר וְאֲיָבֵר שְׁלוֹ יִתְמַלֵּא מְרוּחַ רְעָה, וּמְכַל דְּבָרִים וּמְחַלּוֹת רְעוֹת שֶׁל הָעוֹלָם. אָמַר הַתִּינוּק: שְׁלֹשׁ תְּבוּת הֵן

סדר קריאת שמע על המיטה

שְׁחִסְרוֹת מִן מְאִתִּים אֲרַבְעִים וּשְׁמוֹנֵה הַתְּבוֹת, וּבְמָה נִשְׁלָמוֹת? אָמַר: אֲנִי שָׁמַעְתִּי מֵאָבָא, עִם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמַת שְׁהַשְׁלִיחַ צְבוּר חוֹזֵר בְּקוֹל.

הסבר: כנגד רמ"ח איברי האדם כך יש בקריאת שמע רמ"ח תיבות, כל תיבה כנגד איבר, כאשר אדם קורא קריאת שמע כראוי הרי הוא ממליך את הקב"ה על כל רמ"ח איבריו, וכאשר אור השם על האברים של האדם הרי שהוא נשמר, אבריו נשמרים, זהו שאמר תעידו בי שאני אחד - תמליכו אותי עליכם, ואני אהיה לכם מלך ואתם תהיו לי לעם, ומה יותר טוב כאשר מלך מלכי המלכים שומר עליך, נמצא איתך מסייע לך...להלן כוונות הרשומות:

שם מ"ב - 42 אותיות היוצאות מראשי תיבות תפלת רבי נחוניה בן הקנהאבגית"ץ, קרעשט"ן, נגדיכ"ש, בטרצת"ג, חקבטנ"ע, יגלפז"ק, שקוצי"ת - כנגד 42 תיבות שיש מהמילה "ואהבת...עד ובשעריך" מעל כל תיבה אות, יש סידורים שמודפס יחד עם קריאת שמע.

שם שבעים ושתיים תיבות הם יוצאים משלושה פסוקים בספר שמות (פרשת בשלח פרק יד)

(יט) וַיִּסַּע מִלֶּאזֶד הָאֱלֹהִים הַהַלֵךְ לִפְנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֲנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם: (כ) וַיָּבֵא בֵּין מַחְנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֲנָן וַיַּחֲשֹׁךְ וַיָּאֵר אֶת הַלְּיָלָה וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלְּיָלָה: (כא) וַיֵּט מִשָּׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיִּלְךְ יְהוָה אֶת הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עָזָה כָּל הַלְּיָלָה וַיִּשָּׁם אֶת הַיָּם לַחֲרָבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם:

בכל פסוק 72 אותיות החיבור של שמות הקודש הוא פסוק י"ט מלמעלה למטה, פסוק כ' מלמעלה למעלה ופסוק כ"א מלמעלה למטה, אז תקבלו את 72 שמות הקודש שבהם ביקע הקב"ה את הים [ועיין בספר דברי תורה, ובספר זוהר המגורה באריכות] והם:

וה"ו. יל"י. סי"ט. על"ם. מה"ש. לל"ה. אכ"א. כה"ת. הז"י. אל"ד. לא"ו. הה"ע. יז"ל. הר"י. הק"ם. לא"ו. כל"י. לו"ו. פה"ל. נל"ך. יי"י. מל"ה. חה"ו. נת"ה. הא"א. יר"ת. שא"ה. רי"י. או"ם. לכ"ב. וש"ר. יהו. לה"ח. כו"ק. מג"ד. אנ"י. חע"ם. רה"ע. יי"ז. הה"ה. מי"ך. וו"ל. יל"ה. סאל. ער"י. עש"ל. מי"ה. וה"ו. דנ"י. הח"ש. עמ"ם. ננ"א. ני"ת. מבה. פו"י. נמ"ם. יי"ל. הר"ח. מצ"ר. ומ"ב. יה"ה. ענ"ו. מח"י. דמ"ב. מנ"ק. אי"ע. חב"ו. רא"ה. יב"ם. הי"י. מו"ם.

ומ"את דברי" עד "על הארץ" 50 תיבות כנגד חמישים שערי בינה הנרמז בשם "אהיה" מעל כל תיבה אות אחת משם "אהיה" ובעשר אחרונות שם אהיה שלם מעל כל מילה, ובפרשת "ויאמר ה'" עם ג' תיבות "ה' אלקיכם אמת" יש שמות ע"ב אך הפעם ישר שלושת הפסוקים מלמעלה למטה אחד בצד השני

על כן צריך השליח ציבור לכוון להוציא הציבור בג' תיבות האלו כאילו אמרם כל אחד, יהוה אלהיכם אמת 248 תיבות, כאשר קורא יחיד יחזור בעצמו על 3 התיבות האחרונות, ובזה ישלים לרמ"ח תיבות, כנגד רמ"ח אברים והיא רפואה רוחנית וגשמית "ולכל בשרו מרפא".

סדר קריאת שמע על המיטה

אמר רבי יצחק, כל הקורא קריאת שמע על מטתו, כאילו אוהו חרב של שתי פיות בידו [להרוג את המזיקין, רש"י] (ברכות ה, א').

על ידי קריאת שמע שעל המטה זוכה לרוח הקודש (מהרש"א ע"ז כ):

לְשֵׁם יְחִוּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ,
 לְיַחְדָּא שְׁם יו"ד ק"י בְּוֹא"ו ק"י בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרִינִי
 מִקְבֵּל עָלַי אֱלֹהֵתוֹ יִתְבָּרַךְ וְאַהֲבָתוֹ וּרְאָתוֹ, וְהֲרִינִי יָרָא מִמֶּנּוּ בְּגִין דְּאִיהוּ רַב
 וְשְׁלִיט עַל כָּלָא. וְכֵלָא קַמִּיהּ כָּלָא. וְהֲרִינִי מִמְּלִיכוֹ עַל כָּל אַכְרֵי וְאִבְרֵי וְגִיד וְגִיד
 מִרַמ"ח אַבְרִים וְשֵׁם"ה גִּידִים שֶׁל גּוֹפֵי וְנַפְשֵׁי, רוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי מְלָכוֹת גְּמוּרָה
 וְשְׁלֵמָה, וְהֲרִינִי עֶבֶד לַיהוָה יִתְבָּרַךְ. וְהוּא בְּרַחֲמָיו יִזְכְּנִי לְעַבְדוֹ בְּלִבְבִי שְׁלֵם
 וְנַפְשִׁי חַפְצָה, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

מר זוטרא כי הוה סליק לפורייה אמר שרי ליה לכל מאן דצערן [מחול לכל מי

שצערני] (מגילה דף כ"ח):

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הֲרִינִי מוֹחֵל לְכָל מִי שֶׁהִכְעִים
 וְהִקְנִיט אוֹתִי אוֹ שִׁחֲטָא בְּנִגְדֵי בֵּין בְּגוֹפֵי בֵּין
 בְּמִמוֹנֵי בֵּין בְּכַבּוּדֵי בֵּין בְּכָל אֲשֶׁר לִי בֵּין בְּאִנְסֵי בֵּין
 בְּרְצוֹן בֵּין בְּשׁוֹנֵג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּדַבּוּר בֵּין בְּמַעֲשָׂה
 בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגּוּל אַחֵר לְכָל כֵּן אָדָם וְלֹא
 יַעֲנִשׁ שׁוֹם אָדָם בְּסִיבֵתִי.

יתודה קודם השנה, כיון שבלילה הנשמה עולה לשמים ומעידה על מעשיה ודבורה
 שעשתה על ידי גופה ביום ההוא, לכן צריך לשוב בתשובה ולבדוק את מעשיו לפני

השנה (חי"א כלל ל"ה).

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֵם
 אֲחֻטָּא עוֹד וְלֹא אֲחֻזר בְּהֵם, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד
 לְהִכְעִיסְךָ וְלֹא אַעֲשֶׂה חֲרַע בְּעֵינֶיךָ, וּמֵה שִׁחֲטָאתִי

לְפָנֶיךָ מְחַק בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים
וְחֻלָּים רָעִים: יְהִיו לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ,
יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי.

ברכת המפיל: השנה היא אחד מהחסדים הגדולים שהקב"ה עושה עם האדם, וכשם שצריך האדם לבטוח בהקב"ה שיחזיר לו בבוקר נשמתו, כן צריך שיבטח בקדוש ברוך הוא שיעזרוהו שיהיה יכול לישן ולהחליף כח לעבודת השי"ת, ויכיר בזה חסד השם יתברך שעושה עמו, שמפיל חבלי שנה על עיניו (ע"ת).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּפִילֵב
חֲבָלֵי שָׁנָה עַל-עֵינַי וְתַנּוּמָה עַל-עַפְעָפַי,
וּמְאִיר לְאִישׁוֹן בֵּית עֵינַי יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּשַׁכְּבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם, וְתֵן חֶלְקִי בְּתוֹרָתְךָ, וְתַרְגִּילֵנִי לְדַבֵּר
מִצְוָה, וְאֵל תַּרְגִּילֵנִי לְדַבֵּר עֲבָרָה, וְאֵל תְּבִיאֵנִי לְיַדֵּי
חַטָּא וְלֹא לְיַדֵּי נְפוּזוֹן וְלֹא לְיַדֵּי בְזִיווֹן, וְיִשְׁלַט בִּי יֵצֵר
טוֹב וְאֵל יִשְׁלַט בִּי יֵצֵר הָרַע, וְתַצִּילֵנִי מִשָּׂטָן וּמִפְּנֵעַ
רָע וּמִחֻלָּים רָעִים. וְאֵל יְבַהֲלוּנִי רַעֲיוֹנַי וְחִלּוּמוֹת רָעִים
וְהִרְהוּרִים רָעִים, וְתֵהָא מְטָתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהָאֵר
עֵינַי פֶּן אִישָׁן הַמּוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּאִיר לְעוֹלָם
כָּל בְּכֹדוֹ:

ב. ברכת המפיל: בן איש חי הלכות פרשת פקודי שנה ראשונה: ברכת המפיל נתקנה בשם ומלכות וכן צ"ל כפי דברי רבינו האר"י ז"ל, אך יש נוהגים שאין מברכים אותה בשם ומלכות וכן מנהגי ומנהג א"א ז"ל, והטעם מפני החשש שמא יהיה מוכרח להפסיק באיזה דברים שיהיה מוכרח לדבר בהם, וכתבתי לידידנו הרה"ג מהר"א מני נר"ו להודיעני מנהג החסידים בעה"ק תוב"ב וכתב לי דהרוב אינם מברכים בשם ומלכות, עוד כתב שראה בכתב רבי אברהם אלזקי ז"ל שכתב ראיתי גדולים בישראל שאינם מברכים ברכה זו, מטעם שמא יצטרכו להפסיק בדיבור, ויש כמה פוסקים דס"ל שאם פסקהו ברכה לבטלה ועיין פתח הדברי ח"ב סי' רל"ט עכ"ד נר"ו על כן נראה להורות שכל אחד יעשה כמנהגו בזה ואזהרה גדולה להמברכים שישתדלו מאד לעמוד על עצמם שלא להפסיק בדיבור בין ברכה לשינה היכא שלא באה להם השינה תכף, וגם החושש ואינו מברך בשם ומלכות יזהר להרהר שם ומלכות בלבו: גם דע כי מצאתי כתוב בספר כ"מ כ"י לומר תחלת הכל קודם המפיל ליקבה"ו וכו' הרינו מקבל אלהותו יתברך ואהבתו ויראתו, והריני ירא ממנו בגין דאיהו רב ושליט על כולא וכולא קמיה כלא, והריני ממליכו על כל אבר ואבר גיד וגיד ממאתים ושמונה וארבעים אברים ושלוש מאות וחמשה וששים גידים של גופי ונפשי רוחי ונשמי מלכות גמורה ושלמה, והריני עבד להשי"ת והוא ברחמיו יזכינו לעבדו בלבב שלם ונ"ח אכ"ר עכ"ל וכך אני נוהג.

סדר קריאת שמע על המיטה

י

לקרוא קריאת שמע על המיטה כל ג' הפרשיות - הרמ"ח

בסדר הענין בקצרה^ה הנה תתחיל ותאמר ברכת המפיל ואחר כך תקרא ג' פרשיות שמע והיה ויאמר, וביאור כוונת ק"ש זו נבארה לקמן בע"ה אמנם ראוי שג"כ תכוין בה, כמו שנתבאר בק"ש דשחרית, ולא תחסר בה שום כונה כלל מכוונת ק"ש דשחרית זולתה באותם מקומות הפרטים אשר דבריהם חלוקים זה על זה.

ובמלת ובשעריך תכוין כי ר"ת וס"ת כ"ו כמנין שם הויה, והנה צריך שתכוין שאתה עושה נשמתך מרכבה לאלו הרמ"ח תיבין שיש בק"ש זו, ושנשמתך מתלבשה בהם כדי שעל ידם תעלה נשמתך לרקיע לפני אדוניה יתברך, וכדי להשלים מספר הרמ"ח תיבין צריך שטרם שתתחיל הק"ש תאמר אל מלך נאמן, או תכפול ג' תיבות ה' אלהיכם אמת, כנודע שאין בק"ש רק רמ"ה תיבות, ויכוין שבפרשת שמע ישראל יש מ"ב תיבין, כנגד שם בן מ"ב, אנא בכוח גדולת ימינך תתיר צרורה כו' ויכוין שהוא עושה את ראשו מרכבה אל שם בן מ"ב הנזכר, ושראשו מתלבשת בו לעלות למעלה על ידו.

ובפרשת והיה אם שמוע תשמעו שיש בה ע"ב תיבין עד מלת ושמעתם, ויכוין בהם אל שם ע"ב, היוצא מפסוק "ויסע ויבא ויט" ויעשה זרועותיו וגופו עד בטנו מרכבה אל שם

ג. מצוות קריאת שמע בכל יום ד' פעמים והמעולה שבהם: בענין שינוי והפרש שיש בארבע בחינות של הק"ש שבכל יום, והם: א' הק"ש שאומרים בסדר הקרבנות פסוק ראשון דשמע ישראל ובשכמל"ו בלבד, ב' ק"ש דשחרית, ג' ק"ש דערבית, ד' ק"ש שעל המטה. הנה לקמן יתבאר ענין ק"ש דשחרית דיוצר באורך גדול ומשם תלמד לכל אלו הד' ק"ש.

ושאלתי טעם הדבר ממורי ז"ל, והשיב לי כי כמו כן הוא פנימיות דאבא כמו חיצוניו' דעתיק ואינו מבין דבריו אלה מה פירושם, והרי לך סדר ד' מיני ק"ש מלמטה למעלה בתחילה הגרועה מכולם הוא ק"ש שעל המטה, ואחריו ק"ש דערבית, ואחריו ק"ש דקרבנות, ואחריו ק"ש דיוצר, וזה המעולה שבכולם. (שער הכוונות שער קריאת שמע דרוש ב).

לכוין לקבל מסירות נפש בעת קריאת שמע

אבל עתה בק"ש אנו כוללים עצמינו ג"כ בסוד המים נוקבין דזכר ונקבה אבל אינו מספיק שנמסור נפשותינו בסוד מיתה אלא בסוד קידוש ה' שהוא מסירת נפשינו להריגה, ולכן צריך לכוין במילת אחד בשם יאהדונה"י ויכוין בד' מיתות ב"ד סקילה שריפה הרג וחנוק, ע"ד שידעת וזה סוד הכתוב כי עליך הורגנו כל היום, .. וזה סוד מה שארז"ל על ר' עקיבא שעלה אל המחשבה שהיא חכמה בסוד מסירת נפשו להריגה ודי למבין. (דרושי כוונת קר"ש דף ה').

כוונת ברוך שם כבוד וכו' ושמע ישראל

וזהו שכנה אותו כאן "אל מלך נאמן". ועוד כי מלת אל מורה על חיוב מציאותו, ומלך מורה על מציאות השגחתו ומלכותו בעולם השפל ובכל העולמות, ונאמן מורה על נצחיותו וקיומו שהוא נאמן שלא ימוט ח"ו. וכל זה הענין מחייב האין סוף כדפרישות קצת בפ"א. (פרדס רימונים להרמ"ק שער ג' פ"ד דף ג').

והנה שבחרו בב' הפסוקים האלה להיות כי בהם כלולים רוב פינות עיקרי התורה. בפסוק שמע ישראל כלול מציאות האל והיינו ה'. עוד בהיותו משיגח ואפילו השגחה פרטית וזהו פי' אלוקינו. כי עם היות מציאותו מחויב מצד כל העולם כלו והוא היה הוה ויהיה ומהוה כל היות שזהו פירוש שם בן ד' בכתבתו. ועם היותו ריבון כל העולמים עליונים ותחתונים שזהו פירוש קריאתו באדנות. ומזה יוכרח היות השגחתו כוללת בכל העולם. עכ"ז אלוקינו פי' משיגח בפרטיות בנו. ה' אחד מכריח האחדות. וכבר בארו בגמרא (ברכות י"ג) שצריך האדם לכוין במלת אחד שהוא מלך מעלה ומטה ובד' רוחות. ובזה הוכרח שאינו גשם שהגשמי לא ימצא במקומות מתחלפים בזמן אחד. (פרדס רימונים להרמ"ק שער ראשון פרק תשיעי דף יא:).

השלמת הרמ"ח תיבות להלכה בפוסקים עפי' הזוה"ק

כתב הט"ז באו"ח סימן ס"א ס"ק ב' בשם הב"ח וז"ל: וכן נוהגין. "כתב מו"ח ז"ל שעכשיו נתבטל המנהג ההוא, ואין אומרים אל מלך נאמן וסומכים על הזוהר (זו"ח רות דף ע"ז:), שכתב שמשלימין ג' תיבות במה שהש"ץ חוזר ואומר ה' אלהיכם אמת".

זה, ושהם מתלבשים בו כנזכר ויכוין כי מן ושמעתם עד סוף פ' והיה אם שמוע יש חמשים
תיבין, ויכוין להלביש גופו מן בטנו ולמטה עד סיום הגוף בסוד נו"ך שערי בינה הרמוזים
כאן.. ובפ' ויאמר יכוין שיש בה ע"ב תיבין .. דויסע ויבא ויט שהוא נרמז ג"כ כאן בע"ב
תיבין שבפ' ציצית (דרושי הלילה דרוש ה' שעה"כ דרוש ה).

יכוון בקריאת שמע לתקן עון פגם הברית

... וְלִכְן צִוָּה מֹשֶׁה בְּתוֹרָה וְאָמַר (דברים יד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד. לְקַשֵּׁר
אֶת כָּל קִשְׁרֵי הָאָמוּנוֹתִי (הקדמת ספר הזוהר דף יא).

יכוון לקבל עליו עול מלכות שמים

יחיד אומר: אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתָו לְעוֹלָם וָעֶד:

**וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-לְבָבְךָ, וּבְכָל
נַפְשְׁךָ, וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ חֵדְוֵיךָ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל-לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ
וּדְבַרְתָּ בָּם, בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְךָ,
וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרְתָם לְאוֹת עַל-יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַטְפוֹת בֵּין
עֵינֶיךָ: וְכַתַּבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ, וּבְשַׁעְרֶיךָ:**

ד. קריאת שמע במסירות נפש - תקון הברית הגדול, סוד מצות אהבת השם וחביבותה - ואהבת את השם אלוֹקִיךָ
זוהר (זוהר דברים פרשת ואתחנן דף רס"ג ע"ב - קע"ב ע"ב ציצית וכו'): וְהָא אֶתְמַר רַצָּא דְאֶהְבָּה, רְחִימוּ דָא סְלִיק עַל כָּל פּוֹלְחָנִין
דְעֵלְמָא, בְּהָא אֶתְיִיקֵר שְׁמִיה דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא יִתִּיר מְכַלָּא, וְאֶתְבְּרָךְ. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמִין, וְרַצָּא דְאֶהְבָּה
אֶתְמַר. תַּרְגוּם: וְהָרִי נִתְבָּאֵר סוּד הָאֶהְבָּה, אֶהְבָּה זֶה עוֹלָה עַל כָּל עֲבוֹדוֹת הָעוֹלָם, בְּזָה נִכְבֵּד שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר
מִהַכֵּל וּמִתְבָּרָךְ. בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, וְסוּד הָאֶהְבָּה נִתְבָּאֵר.

בכל נפשך: גודל מסירות נפש בעת אמירת פסוק זה ושכרו

זוהר: אָמַר רַבִּי שְׁלוֹם בַּר מְנַיִמִי אֵין לָךְ כָּל צְדִיק וְצְדִיק מְאוֹתָם הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה שְׂאִין לוֹ מְאֵתִים עוֹלָמוֹת וְכִסּוּפִין
בְּשִׁבְלֵי הַתּוֹרָה הִדָּא הוּא דְכַתִּיב, (שיר השירים ח) וּמְאֵתִים לְגוֹטְרִים אֶת פְּרִיּוֹ, וּמְאֵתִים עַל שְׁמוֹסְרִים עֲצָמָם בְּכָל יוֹם
כְּאֵילוֹ נְהָרְגוּ עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ, נִצְחוּ כְּהָא פְּסוּקָא (נ"א וְכַר אִמְרוּ בְּהָא פְּסוּקָא) דְכַתִּיב וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְיָ וְגו' אָמַר רַבִּי שְׁלוֹם
בַּר מְנַיִמִי, אֵין לָךְ כָּל צְדִיק וְצְדִיק מְאוֹתָם הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה שְׂאִין לוֹ מְאֵתִים עוֹלָמוֹת וְכִסּוּפִים בְּשִׁבְלֵי הַתּוֹרָה. זָהוּ
שְׁכַתוֹב (שיר ח) וּמְאֵתִים לְגוֹטְרִים אֶת פְּרִיּוֹ. וּמְאֵתִים עַל שְׁמוֹסְרִים עֲצָמָם בְּכָל יוֹם כְּאֵילוֹ נְהָרְגוּ עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ, וְנִצְחוּ
כְּמוֹ הַפְּסוּק הַזֶּה. [וְכַר אִמְרוּ בַפְּסוּק הַזֶּה] שְׁכַתְּב וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה' וְגו'.

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֵל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטָּר-
 אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִם סַפַּת דִּגְנֶךָ וְתִירְשֶׁךָ
 וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ, וְאֶכְלָתָה
 וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסָרְתֶם
 וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
 אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ, וְאֶבְרַתֶם מִהַרְחַל מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת-
 דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶם אֶת־
 לְאֹזַת עַל-יְדֵכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם
 אֶת־אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם, בְּיַמֵּי
 הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

זוהר: וְתִאֲנָא כָּל הַמְּכֻוִין לְבוּ בְּהַאי פְּסוּקָא כְּדִי לְמַסּוּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ מִעֲלָה עֲלָיו הַפְּתוּב כְּאֵלּוּ נְהַרְג בְּכָל יוֹם
 עָלָיו. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים מד) כִּי עָלִיד הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם. אָמַר רַב נַחְמָן כָּל הַמוּסַר נַפְשׁוֹ בְּהַאי פְּסוּקָא נוֹחַל אַרְבַּע
 מֵאוֹת עוֹלָמוֹת לְעוֹלָם הַבָּא. אָמַר רַב יוֹסֵף וְהָא תְּנִי מֵאֲתֵימ. אָמַר רַב נַחְמָן מֵאֲתֵימ עַל הַתּוֹרָה, וּמֵאֲתֵימ עַל שְׁמִסַּר
 עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ,

זוהר: לְמַדְנָה, כָּל הַמְּכֻוִין אֶת לְבוּ בְּפִסּוּק הַזֶּה כְּדִי לְמַסּוּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ, מִעֲלָה עֲלָיו הַפְּתוּב כְּאֵלּוּ נְהַרְג בְּכָל יוֹם
 עָלָיו. זֶהוּ שְׁכַתוּב (תהלים מד) כִּי עָלִיד הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם. אָמַר רַב נַחְמָן, כָּל הַמוּסַר נַפְשׁוֹ בְּפִסּוּק זֶה, נוֹחַל אַרְבַּע מֵאוֹת
 עוֹלָמוֹת לְעוֹלָם הַבָּא. אָמַר רַב יוֹסֵף, וְהָרִי שִׁנִּינוּ מֵאֲתֵימ? אָמַר רַב נַחְמָן, מֵאֲתֵימ עַל הַתּוֹרָה - וּמֵאֲתֵימ עַל שְׁמִסַּר
 עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ. (זוהר מְדָרַשׁ הַנֶּעְלָם פֶּרֶשֶׁת חֵי שֵׁרָה (דף קכ"א ע"א).

פרשת ציצית: ציצית היא כחותם העבדות שאדון נותן לעבד, ובה מראה לכל שהוא עבדו, כך אנו על ידי הציצית נזכור יציאת מצרים והיותנו עבדים להשי"ת, ונחדל מלתור אחרי לבבנו (ספורנו, ועיין באורך בספר הציצית כהלכתה).

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי
בְּגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנָתַנוּ עָלַי-צִיצִית הַכַּנָּף פְּתִיל תְּכֵלֶת:
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-
מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם-אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי, וְהִיתֶם קְדוֹשִׁים
לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם-מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

על ידי פסוקים אלו מבטלים את המזיקים

יפול מצדך אלף כו', באמרך "יושב בסתר" בהגיעך לפסוק הנ"ל תכוין להמית אותם גופות המזיקין (סער הכוונות דף נז ע"ב). ולפיכך אומרים מזמור זה (יושב בסתר), מפני שהוא שיר של פגעים, יצילהו ה' מכל פגע רע בקריאתו (כל בו).

וַיְהִי נֵעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ:
יֵשֶׁב בְּסֹתֵר עָלֵינוּ, בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן: אָמַר לַיהוָה מַחְסֵי וּמְצוֹדָתִי, אֱלֹהֵי
אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא יִצְלָךְ מִפַּח יְקוֹשׁ, מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ יִסָּד לָךְ וְתַחַת-כַּנְּפוֹ
תַּחֲסֶה, צִנָּה וְסֹחֲרָה אָמְתוֹ: לֹא-תִירָא מִפַּחַד לִילָה, מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר
בְּאִפְלֵ יְהִלָּךְ, מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצַּדָּךְ אֶלְפָּ וּרְכָבָה מִימִינָךְ, אֱלֹיךָ לֹא
יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיט, וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי, עָלֵינוּ שְׁמַתָּ
מְעוֹנָךְ: לֹא-תֵאָנֶה אֱלֹיךָ רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָךְ: כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה-לָךְ
לְשִׁמְרָךְ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: עַל-כַּפֵּיךָ יִשְׁאוּנָךְ, פֶּן תִּגַּף בְּאֶבֶן רִגְלָךְ: עַל שַׁחַל וּפְתָן
תִּדְרֹךְ, תִּרְמָם כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי

סדר קריאת שמע על המיטה

וְאַעֲנֶהוּ, עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְדֶּהוּ: אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

יְהוָה מָה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלָי: רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אֵינִי יִשׁוּעָתָה לֹא בְּאֱלֹהִים סָלָה. וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בְּעַדִּי כְבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי: קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קִדְשׁוֹ סָלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקְיַצְוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא מְרַכְבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי: קוֹמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי הַכִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבֵי לְחֵי שָׁנֵי רַשָּׁעִים שִׁבְרָתָ: לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סָלָה.

הַשְׁפִּיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרֵשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתַקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ, וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר, וְחָרֵב, וְרָעַב, וְגִזּוֹן, וְהַסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנֶפֶד תַּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמֹּר צִאתֵנוּ וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ יְהוָה בַּיּוֹם, בְּרוּךְ יְהוָה בְּלַיְלָה, בְּרוּךְ יְהוָה בְּשָׁכְבֵנוּ, בְּרוּךְ יְהוָה בְּקוּמֵנוּ, כִּי בִידֶךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים. אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל-חַי וְרוּחַ כָּל-בָּשָׂר אִישׁ. בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִית אוֹתִי יְהוָה אֵל אֲמֵת. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְשָׂמַיִם, יַחַד שְׁמֶךָ וְקִיָּם מִלְכוּתְךָ תָּמִיד, וּמֶלֶךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְרֵאוּ עֵינֵינוּ, וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאֲמֵת, בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֵיךָ. יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמְּלָכוֹת שֶׁלְּךָ הֵיא וּלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה:

הַמְּלֶאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל-רָע וּבְרַךְ אֶת-הַנְּעָרִים, וּיִקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבֹתָהֶם וַיִּצְחָק, וַיִּדְגּוּ לְרֵב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִישָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה. וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ כָּל חֻקָּיו. כָּל הַמְּחַלָּה אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּמִצְרִים לֹא אֲשִׁים עִלְיָךְ. כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ:

המלאך גוער על השטן שרצה לקטרג על יהושע הכהן הגדול (זכריה ג).

סדר קריאת שמע על המיטה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל הַשָּׁמַיִם. יַגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁמַיִם. וַיַּגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַיִם.
הֲלוֹא זֶה אוֹד מְצֹל מֵאֵשׁ: הִנֵּה מִטַּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה. שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב
לָהּ מִגְּבֵרֵי יִשְׂרָאֵל: בְּלֵם אַחְזִי חָרֵב. מְלֻמְדֵי מְלַחְמָה. אִישׁ חָרְבוֹ עַל יָרְכוֹ מִפְּחַד
בְּלִילוֹת:

אחר כך יקרא שלשה פסוקים דברכת כהנים, שיש בהם ששים אותיות, והם גם
בסוד ששים גבורים (שער הכוונות דף גה ע"א).

ג"פ: יברכך יהוה וישמרך: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך
וישם לך שלום:

ג"פ: הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל:

ג"פ: לישועתך קויתי יהוה: קויתי יהוה לישועתך: יהוה לישועתך קויתי:

ג"פ: בשם יהוה אלהי ישראל, מימיני מיכאל, ומשמאלי גבריאל, ומלפני
אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנת אל:

אין בזה המזמור ז', כי האומרו בכל יום ניצול מכלי זיין ואין צריך לכלי זיין (סי' עץ חיים).

תהילים (פרק קכח):

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־י כָּל יֵרֵא יְהוָה הֵהָלֵךְ בְּדַרְכָּיו: (ב) יִגִּיעַ כַּפִּיָּךְ כִּי תֹאכַל
אֲשֶׁר־יָד וְטוֹב לָךְ: (ג) אֲשַׁתְּךָ כַּנְּפֵן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בִּיתְךָ כְּנִיָּךְ כְּשִׁתְּלֵי זִיתִים סָבִיב
לְשַׁלְחָנְךָ: (ד) הִנֵּה כִּי כֵן יִבְרַךְ גֹּבֵר יֵרֵא יְהוָה: (ה) יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וְרָאָה
בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: (ו) וְרָאָה בָנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

ג"פ: רגזו ואל תחטאו. אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מְלַךְ. בְּטָרֵם כָּל יַצִּיר נִבְרָא. לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל. אֲזִי מְלַךְ
שְׁמוֹ נִקְרָא. וְאַחֲרֵי כָּלֹת הַבַּל. לְבָדוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא. וְהוּא הֵיךְ וְהוּא הוֹנָה.
וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאָרָה. וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה. כְּלֵי רֵאשִׁית
כְּלֵי תְּכָלִית. וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה. וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גוֹאֲלֵי. וְצוֹר חֲבִלֵי בְּעַת צָרָה. וְהוּא
נָסִי וּמְנוּס לִי. מִנֵּת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא. בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעַת אֵישָׁן וְאַעִירָה. וְעַם
רוּחִי גּוֹיִתִי. יְהוָה לִי וְלֹא אֵירָא:

תְּנַרְתָּ צוּה לָנוּ מִשָּׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלְתָּ יַעֲקֹב:

סדר קריאת שמע על המיטה

יש הנוהגים לומר ד' מזמורים ראשונים של תהלים:

ספר תהילים פרק א:

(א) אֲשֶׁר־יֵאָמֵר אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רַשָׁעִים וּבְדַרְךַּ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יָשָׁב: (ב) כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵה: (ג) וְהָיָה כַּעֲיַן שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלָהּ לֹא יִבּוֹל וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: (ד) לֹא כֵן הָרַשָׁעִים כִּי אִם כַּמֶּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ: (ה) עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רַשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צְדִיקִים: (ו) כִּי יוֹדַע יְהוָה דַּרְךְ צְדִיקִים וְדַרְךְ רַשָׁעִים תֵּאָבֵד:

ספר תהילים פרק ב:

(א) לָמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יִהְגּוּ רִיק: (ב) יִתִּיצְבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ: (ג) נִנְתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ: (ד) יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק אֲדֹנָי יִלְעַג לָמוֹ: (ה) אִזּוֹ יִדְבַר אֱלִימוֹ בְּאָפוֹ וּבְחִרוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ: (ו) וְאֲנִי נֹסַכְתִּי מַלְכֵי עַל צִיּוֹן הַר קְדוֹשִׁי: (ז) אֲסַפְּרָה אֶל חֵק יְהוָה אֲמַר אֵלֵי בְנֵי אֲתָה אָנֹכִי הַיּוֹם יִלְדֹתֶיךָ: (ח) שְׂאֵל מִמֶּנִּי וְאֲתַנֶּה גוֹיִם נִחַלְתֶּךָ וְאַחֲזַתֶּךָ אֲפָסִי אֶרֶץ: (ט) תִּרְעַם בְּשֹׁכֵט בְּרוֹל כִּכְלִי יוֹצֵר תִּנְפְּצֵם: (י) וְעַתָּה מַלְכִים הַשְּׁפִילוּ הַחוּסְרוֹ שְׁפִטֵי אֶרֶץ: (יא) עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בִּירְאָה וּגְיָלוּ בְרַעְדָּה: (יב) נִשְׁקוּ בַר פֶּן יֵאָנַף וְתֵאָבְדוּ דַרְךְ כִּי יִבְעַר כַּמַּעַט אָפוֹ אֲשֶׁר־י כָּל חוֹסֵי בוֹ:

ספר תהילים פרק ג:

(א) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ: (ב) יְהוָה מָה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי: (ג) רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אִין יִשׁוּעָתָה לֹא בֵּאלֹהִים סֵלָה: (ד) וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בַּעֲדֵי כְבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי: (ה) קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קְדִישׁוֹ סֵלָה: (ו) אָנֹכִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקְיַצְוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי: (ז) לֹא אִירָא מִרְכַּבּוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׂתוֹ עָלַי: (ח) קוֹמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבֵי לַחֵי שְׁנֵי רַשָׁעִים שִׁבְרָתָ: (ט) לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה:

ספר תהילים פרק ד:

(א) לְמִנְצַח בְּנִינּוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) בִּקְרָאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקִי בְּצַר הַרְחַבְתָּ לִּי חֲנֻנִי וּשְׁמַע תִּפְלְתִי: (ג) בְּנֵי אִישׁ עַד מָה כְבוֹדִי לְכַלְמָה תִּאֲהָבוּ רִיק תִּבְקְשׁוּ כִּזְבֵּ סֵלָה: (ד) וְדַעוּ כִּי הַפְּלָה יְהוָה חֶסֶד לֹא יְהוָה יִשְׁמַע בִּקְרָאִי אֱלֹוֹ: (ה) רַגְזוּ

סדר קריאת שמע על המיטה

ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: (ו) זכחו זכחי צדק ובטחו אל יהוה: (ז) רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה: (ח) נתתה שמוחה בלבי מעת דגגם ותירושם רבו: (ט) בשלום יחדו אשכבה ואישן פי אתה יהוה לבדך לבטח תושבני:

סגולת אמירת מזמור בבוא אליו

אחר כך יאמר: מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא, כי הוא מועיל מאוד לזכירה ולהשגת חכמה זאת, להשלמת נפשו, אם יכון בו, וכן אמר לי מורי (האר"י) ז"ל, (פרי עץ חיים שער קריאת שמע שעל המטה פ"ח).

תהילים פרק נא:

(א) למנצח מזמור לדוד: (ב) בבוא אליו נתן הנביא באשר בא אל בת שבע: (ג) חנני אלהים פחסדך כרב רחמיך מחה פשעי: (ד) הרב כפסני מעוני ומחטאתי טהרני: (ה) כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: (ו) לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: (ז) הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: (ח) הן אמת הפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני: (ט) תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין: (י) תשמיעני ששון ושמוחה תגלנה עצמות דכית: (יא) הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: (יב) לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: (יג) אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: (יד) השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: (טו) אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: (טז) הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: (יז) אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: (יח) כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: (יט) זכחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוה: (כ) היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם: (כא) אז תחפץ זכחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחתך פרים:

בידך אפקיד רוחי. פדיתה אותי יהוה אל אמת: שרי ליה מארי למאן דמצער לי: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:

סגולה לקום בשעה שרוצה: יאמר פסוק זה ג"פ ישר והפורך:

עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר: שחר אעירה וכנור הנבל עורה כבודי עורה:

סדר קריאת שמע על המיטה

כתב מהר"ם קורדווארו זי"ע, כשהולך לישון, ילך אצל המזוזה ויניח ידיו עליו, ויאמר:

יְהוָה שׁוֹמְרֵי יְהוָה צִלֵּי עַל יַד יְמִינֵי. יְהוָה יִשְׁמֹר צִאתִי וּבֹאֵי לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. שְׂדֵי יִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל חֲלָאִים רָעִים וּמַחְלוּמוֹת רָעִים וּמִמְקָרָה לַיְלָה.

אחרי קריאת שמע לא אוכלים ולא שותים ולא מדברים, אם שתה יחזור ויקרא שמע, אחר ברכת המפיל אסור להפסיק:

סדר קריאת שמע שעל המטה להאריז"ל

רבונו של עולם הריני מוחל לכל-מי שהכעיס והקניט אותי או שחטא כנגדי בין בגופי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי בין באונם בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בדבור בין במעשה בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל-בן-אדם ולא יעניש שום אדם בסיבתי : יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד ולא אחזור בהם, ולא אשוב עוד להכעיסך ולא אעשה הרע בעיניך, ומה שחטאתי לפניך מחק ברחמיך הרבים, אבל לא על-ידי יסורים וחקלים רעים: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגאלי.

ברכת המפיל:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, המפיל חבלי שנה על-עיני ותנומה על-עפעפי, ומאיר לאישון בת עין יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתשביבני לשלום ותעמידני לחיים טובים ולשלום, ותן חלקי בתורתך, ותרגילני לדבר מצוה, ואל תרגילני לדבר עברה, ואל תביאני לידי חטא ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון, וישלט בי יצר טוב ואל ישלט בי יצר הרע, ותצילני משטן ומפגע רע ומחלים רעים. ואל יבהלוני רעיוני וחלומות רעים והרתורים רעים, ותהי מטתי שלמה לפניך, ותאר עיני פן אישן תמות. ברוך אתה יהוה המאיר לעולם בלו בכבודו:

השביבנו יהוה אלהינו לשלום, והעמידנו מלפנו

לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם, וּפְרַשׁ עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ,
וּתְקַנְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִתְּהַרָה לְמַעַן
שְׁמֹךָ, וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ, וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר, וְחָרֵב,
וְרָעַב, וְיַגּוֹן, וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל
כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשָׁמַר צִיאַתְנוּ וּבּוֹאֵנוּ
לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אל מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכֹל-לְבָבְךָ, וּבְכֹל
נַפְשְׁךָ, וּבְכֹל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל-לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ
וּדְבַרְתָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְךָ,
וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַטְפוֹת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ, וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֵל-מְצוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעֲבֹדוֹ בְּכֹל-לְבַבְכֶם וּבְכֹל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר-
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִם-סָפַתְּ דַּגְנְךָ וְתִירֶשְׁךָ
וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לְבְהֵמְתְךָ, וְאִכְלָתָ
וְשָׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּח לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם

וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ, וְאֲבַדְתֶּם מִחַרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשַׁמְתֶּם אֶת-דְּבַרֵי אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשֵׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אֶת־לְאֹזֶת עַל-יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹמְטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֶת־אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבַּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָשַׁבַע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם, בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-בְּנָפְיָם בְּגִדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מַצּוֹת יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אֲחֵרֵי לְבַבְכֶם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם-אֶת-כָּל-מַצּוֹתַי, וְהִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאַלְהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם-מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיזֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

הללויה. שירו ליהוה שיר חדש. תהלתו בקהל חסידים: ישמח ישראל בעשיו.

סדר קריאת שמע על המיטה

בני ציון יגילו במלכם: יהללו שמו במחול. בתף וכנור יזמרו לו: כי רוצה יהוה בעמו. יפאר עניים בישועה: יעלוו חסידים בכבוד. ירננו על משכבותם: רוממות אל בגרונם. וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה בגוים. תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים. ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט פתוב. הדר הוא לכל חסידיו. הללויה:

הנה מטתו שלשלמה. ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחוי חרב. מלמדי מלחמה. איש חרבו על ירכו מפחד בלילות. ג"פ: יברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה פניו אליך ויחנה: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

ישב בסתר עליון. בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי. אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש. מדבר הוות: באברתו יסד לך ותחת כנפיו תחסה. צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה. מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך. מקטב ישוד צהרים: פל מצדך אלף ורכבה מימינך. אליך לא יגש: רק בעינך תביט. ושלמת רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי:

בליל שבת אין אומרים וידוי ולא למנצח בבוא אליו וגו'. וגם בחול אם אין דעתו מיושבת כל כך אין להרבות בוידוים בלא כוונה. ויוכל לדלג מכאן עד אנא בכח (מגן אברהם סימן רל"ט).

יעמוד ויאמר וידוי, ואם עשה איזה עון באותו היום יתחרט ויתודה עליו בלב נשבר ובדמעה, ויקבל עליו שלא יעשה עוד, ואם ככה הוא עושה אשריו ואשרי חלקו: **אלהינו** ואלהי אבותינו, תבוא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מתחנונתנו. שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הפא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנספרות והנגלות אתה יודע: אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל חי. אתה חופש כל חדרי בטן ובוהן כליות ולב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך: ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו

שְׁתַּכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

אות י':

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שָׂאם חַטָּאתִי עִוְיִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת יו"ד שֶׁל שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יְהו"ה וּבְאוֹת א' שֶׁל אֲדנ"י וְנִתְחַיְבֵתִי בְּדִינְךָ הַצָּדֵק סְקִילָה אוֹ כְּיוֹצֵא בּוֹ הָרִי אֲנִי מִקְבֵּל עָלַי סְקִילָה וְהַרְיֵנִי כְּאֵלוֹ נִסְקַלְתִּי עַל יְדֵי אוֹת א' שֶׁל הַשֵּׁם אֲדנ"י בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוּשָׁלַיִם עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשׁוּב וְתִיַחַד שְׁלֹשָׁה אוֹתִיּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים (יְהו"ה אֱהִי"ה אֲדנ"י יא"א) וְשֵׁם קְדֻשָּׁה בְּמִלּוֹי ד' יוֹדִי"ן שֶׁהוּא בְּגִימַטְרִיָּה ע"ב כְּזֶה (יו"ד ה"י וי"ו ה"י) וְיֵאִיר בְּרִצּוֹנְךָ בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת וְאֵל יֵהָא מוֹנֵעַ:

אות ה':

וְאִם חַטָּאתִי עִוְיִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת ה' רֵאשׁוֹנָה שֶׁל שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יְהו"ה וּבְאוֹת ד' שֶׁל אֲדנ"י וְנִתְחַיְבֵתִי בְּדִינְךָ הַצָּדֵק שְׂרָפָה אוֹ כְּיוֹצֵא בָּהּ הָרִי אֲנִי מִקְבֵּל עָלַי שְׂרָפָה וְהַרְיֵנִי כְּאֵלוֹ נִשְׂרַפְתִּי עַל יְדֵי אוֹת ד' שֶׁל הַשֵּׁם אֲדנ"י בְּבֵית הַדִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוּשָׁלַיִם עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשׁוּב וְתִיַחַד שְׁלֹשָׁה אוֹתִיּוֹת שְׁנִיּוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים (יְהו"ה אֱהִי"ה אֲדנ"י ה"ה"ד) וְשֵׁם קְדֻשָּׁה בְּמִלּוֹי שְׁלֹשָׁה יוֹדִי"ן וְא' כְּזֶה (י"ד ה"י וְא"ו ה"י) וְיֵאִיר בְּרִצּוֹנְךָ בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה וְאֵל יֵהָא מוֹנֵעַ:

אות ו':

וְאִם חַטָּאתִי עִוְיִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת ו' שֶׁל שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הוּי"ה וּבְאוֹת נ' שֶׁל שְׁמֶךָ אֲדנ"י וְנִתְחַיְבֵתִי לְפָנֶיךָ בְּדִינְךָ הַצָּדֵק הָרֵג אוֹ כְּיוֹצֵא בּוֹ הָרִי אֲנִי מִקְבֵּל עָלַי הָרֵג וְהַרְיֵנִי כְּאֵלוֹ נִהַרְגְתִּי עַל יְדֵי אוֹת נ' שֶׁל אֲדנ"י בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוּשָׁלַיִם לְפָנֶיךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשׁוּב וְתִיַחַד שְׁלֹשָׁה אוֹתִיּוֹת שְׁלִישִׁיּוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים (יְהו"ה אֱהִי"ה אֲדנ"י וי"ג) וְשֵׁם קְדֻשָּׁה בְּמִלּוֹי אֶלְפִין כְּזֶה (י"ד ה"א וְא"ו ה"א), וְיֵאִיר בְּרִצּוֹנְךָ בְּעוֹלָם הַיְצִירָה וְאֵל יֵהָא מוֹנֵעַ:

אות ה':

וְאִם חָטָאתִי עִוִּיתִי פִשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת ה' אַחֲרוֹנָה שְׁבַשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַיָּהוָה וּבְאוֹת י' שֶׁל אֲדֹנָי וְנִתְחַיְבֹתִי בְּדִינְךָ הַצָּדֵק חֲנֹק אוֹ פְּיוֹצָא בּוֹ, הַרְיֵנִי מִקָּבֶל עָלַי חֲנֹק וְהַרְיֵנִי כְּאִלּוֹ נְחֻנְקֵתִי עַל יְדֵי אוֹת י' שֶׁל אֲדֹנָי בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוֹשָׁלַיִם, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשׁוּב וּתְיַחַד שְׁלֹשָׁה אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹנוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים (יהו"ה אהי"ה אדנ"י הה"י) וְשֵׁם קָדְשְׁךָ בְּמַלְוֵי הַהַי"ן (פָּזָה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה), וְיֵאִיר בְּרִצּוֹנְךָ בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָה וְאֵל יִהְיֶה מוֹנֵעַ:

וְהַרְיֵנִי עִתָּה קִבְּלֵתִי עָלַי כֹּל אֲרַבַּע מֵתוֹת בֵּית דִּין לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתִי שְׁחָטָאתִי עִוִּיתִי וּפִשְׁעֵתִי מְנַעְרֵנִי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתִי וּלְתַקֵּן כָּל הָעוֹלָמוֹת שְׁפַגְמְתִי בָהֶם:

יכוון: יֵאָא הָהָד וַיִּנַּח הַיָּי יְהוָה אֱהִיָּה אֲדֹנָי:

... ואומר אח"כ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, אחר אלו השמות דשם מ"ב. והזהר שאלו הב' מ"ב אחרונים יהיה במחשבה לבד, אך שם מ"ב הראשון תכוין בו, ע"י הזכרות תפלת אנא בכח כנ"ל. אח"כ תכוין הויה, בג' ציורים רי"ו כנודע. אח"כ תאמר בידך אפקיד רוחי, וכבר בארתיו כי ס"ת גי' ידך. והוא י"ד הב', ותכוין בה למלוי המלוי של אדני, שיש בו ל"ד אותיות כמנין ידך. בר"ת פדית אותי יי', תכוין פא"י שם קדוש. גם תכוין, כי הוא גי' הויה אדני, והנה טוב מאוד שאם אינך יכול לישן תיכף אחר זאת, ראוי שתכוין ושתעסוק במחשבה באיזה דרוש המגיע אל הנוקבא דז"א, כי כל עלייתך עתה הוא שם כנודע. (פרי עץ חיים - שער קריאת שמע שעל המיטה - פרק ח').

אחר כך יאמר: "אנא בכח" כולו בכל לילה, ואחר שגמר אותו יחזור לומר הפסוק שכנגד אותו הלילה ג' פעמים, כפי שמסודר כאן:

תפילת רבי נחוניה בן הקנה: בתפילה זו מ"ב אותיות, כנגד שם מ"ב אותיות, ובראש כל תבה יש אות ממנו, והם ז' שמות, כל שם בן ו' תבות, ויזהר לאומרה בכוונה עצומה (האר"ז"ל).

[ליל א' - חסד]: אנא בכח, גדלת ימינך, תתיר צרורה. (אב"ג ית"צ)

[ליל ב' - גבורה]: קבל רנת, עמך שגבנו, טהרנו נורא: (קר"ע שט"ן)

[ליל ג' - תפארת]: נא גבור, דורשי יחודך כבבת שמרם: (נג"ד יכ"ש)

[ליל ד' - נצח]: ברכם טהרם, רחמי צדקתך, תמיד גמלם: (בט"ר צת"ג)

[ליל ה' - הוד]: חסין קדוש, ברוב טובך, נהל עדתך: (חק"ב טנ"ע)

[ליל ו' - יסוד]: יחיד גאה, לעמך פנה, זוכרי קדשתך: (יג"ל פז"ק)

[ליל שבת - מלכות]: שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלומות: (שק"ו צי"ת)

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

סגולת אמירת מזמור בבוא אליו

אחר כך יאמר: מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא, כי הוא מועיל מאוד לזכירה ולהשגת חכמה זאת, להשלמת נפשו, אם יכוון בו, וכן אמר לי מורי (האר"י ז"ל, (פרי עץ חיים שער קריאת שמע שעל המטה פ"ח).

לְמַנְצַח מְזֻמֹּר לְדָוִד: בְּבֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא, פֶּאֶשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שְׁבַע: חֲנֻנִי
אֱלֹהִים כַּחֲסֵדְךָ, כָּרַב רַחֲמֶיךָ מְחַה פְּשָׁעֵי: הֶרֶב כַּפְסֵנִי מֵעֹנִי,
וּמַחְטָאתִי טַהֲרֵנִי: כִּי פְשָׁעֵי אָנִי אֲדַע, וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָמִיד: לֵךְ לַבְּדָךְ חַטָּאתִי
וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרְךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶיךָ: הֵן בְּעֹוֹן חוֹלַלְתִּי,
וּבַחַטָּא יַחַמְתֵּנִי אֱמִי: הֵן אָמַת חֲפִצָּת בַּטְּחוֹת, וּבְסֶתֶם חֲכֻמָּה תוֹדִיעֵנִי: תַּחַטָּאֲנִי
בְּאִזּוּב וְאִמְהָר, תַּכְבֵּסֵנִי וּמְשַׁלֵּג אֲלַבִּין: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, תִּגְלַגְּהָ עֲצָמוֹת
דְּכִיתָ: הַסֵּתֶר פְּנִיךָ מַחְטָאִי, וְכֹל עֹונָתִי מְחַה: לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ
נְכוֹן חִדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי: הַשִּׁיבָה לִי
שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פְשָׁעִים דְּרַכִּיךָ, וְחַטָּאִים אֲלִיךָ
יִשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם, אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי, תִּרְנַן לְשׁוֹנֵי צִדְקָתְךָ: אֲדַנִּי שְׁפָתֵי
תִּפְתַּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: כִּי לֹא תַחֲפִץ זִבַח וְאַתְנָה, עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זִבְחֵי
אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה, לֵב נְשַׁבֵּר וְנִדְכָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה כְּרִצוֹנְךָ, אֵת
צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם: הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה. שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ
מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל: אֵז תַּחֲפִץ זִבְחֵי צִדְק עוֹלָה וְכֹלִיל, אֵז יַעֲלוּ עַל מִזְבֵּחַךָ פָּרִים:

תהילים (פרק קכא):

(א) שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשָׂא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יִבֵּא עֲזָרִי: (ב) עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה
 עִשָּׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: (ג) אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יְנוּם שִׁמְרֶךָ: (ד) הִנֵּה לֹא יְנוּם
 וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: (ה) יְהוָה שִׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: (ו) יוֹמָם
 הִשְׁמֵשׁ לֹא יִכְפֶּה וִירַח בְּלִילָה: (ז) יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֵת נַפְשֶׁךָ: (ח)
 יְהוָה יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

גַּד גְּרוּד יְגוּדְנוּ וְהוּא יְגַד עֲקֵב. ג"פ: אִם תִּשְׁכַּח לֹא תִפְחָד וְשִׁכְבֹּת וְעָרְבָה
 שְׁנָתְךָ. ג"פ: בְּטוֹב אֶלֶין אֶקִּין בְּרַחֲמִים. ג"פ: לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִי יְהוָה. קוִיִּתִי
 יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ. יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִי. ג"פ: אֵתָה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְרַנִּי רְנִי פִלְט
 תְּסוּבְּכֵנִי סֵלָה: סֵלָה תְּסוּבְּכֵנִי פִלְט רְנִי תִצְרַנִּי מִצַּר לִי סֵתֶר אֵתָה. ג"פ: תוֹדִיעֵנִי

סדר קריאת שמע על המיטה

אֲרַח חַיִּים. שְׁבַע שְׂמָחוֹת אֶת פְּנִיךָ. נְעֻמֹת בִּמְיֻנְךָ נִצַּח. ג"פ:

אַתָּה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַת לְחַנְּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד:

נתבונן מעט קודם פסוק זה, איך שהולך להפקיד נשמתו ביד הקדוש ברוך הוא, ובאלו פנים יתראה לפניו יתברך, ויוריד כנחל דמעה לרחוץ מכל חלאת עונות ומדות רעות ותאוה וחמדה, כדי שתראה נקיה וטהורה לפני המלך (עץ חיים).

בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי. פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֲמֹת: שְׂרִי לִיָּה מְאִרֵי לְמֵאן דְּמִצְעַר לִי: תּוֹרָה צְוָה לָנוּ מִשָּׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב:

סגולה לקום בשעה שרוצה: יאמר פסוק זה ג"פ ישר והפורך:

עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכַנּוֹר אָעִירָה שְׁחַר: שְׁחַר אָעִירָה וְכַנּוֹר הַנֶּבֶל עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה:

אחרי קריאת שמע לא אוכלים ולא שותים ולא מדברים, אם שתה יחזור ויקרא שמע, אחר ברכת המפיל אסור להפסיק:

ואחר כך יאמר: יעלזו חסידים בכבוד. ירננו על משכבותם: רוממות אל בגרונם. וחרב פיפיות בידם: הנה מטתו שלשלמה, ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו, מפחד בלילות: (ויחזור הנה מטתו ג"פ): יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

תיקון קריאת שמע שעל המטה

קריאת שמע שעל המטה מתקוני פגם הברית ודברי הזוהר בזה

"קריאת שמע" היא החרב ההורגת מזיקים

בכתבי האר"י זלה"ה כתב, שיוכל להמיתם על ידי קריאת שמע שעל המטה, אם היא בכוונה, כפי אשר מסודר להאר"י זלה"ה, וזה לשונו: והנה ה"קריאת שמע" היא החרב ההורגת אותם, ועל מיני מזיקים נאמר: "וחרב פפיות בידם לעשות נקמה בגויים..." ומה שאמר, אדם יוכל להרוג כל לילה אלף וקכ"ה, כנזכר זוהר בלק על הפסוק: "לא ישכב עד יאכל טרף", ויש אדם שיוכל להמית דבר יום ביומו, כמספר הימים אשר חטא, כן צריך לתקן, והנה ב"קריאת שמע" רמ"ח תיבות, עם מה שאומר "קל מלך נאמן", והוא רומז להרוג בהם המזיקים, וזה שאמר: "לא ישכב עד יאכל טרף" - כי בהריגת אותם המזיקים, אז טורפים אותן הנשמות הבאים מסוד טרף, שהוא ע"ב ר"י סוד רפ"ח ניצוצין, ומחזיר אותן למקומותיהם, וזה סוד - "טרף ליראיו", כי אותן הטיפות שטרפו, חוזרים וטורפים אותן מידי החיצונים, וזה שאמר: "יפול מצדך אלף ורובה מימיניך אליך לא יגש", ורצונו לומר, כאשר יפלו אותן הגופות של החיצונים וימותו, ולא יוכלו עוד ליגש אל אותן הטיפות והנשמות אשר הם נמשכים ממך לחזור לקחתם ולהתלבש בהם, עד כאן לשונו.

כדי להמית המזיקים שהוליד יאמר תפילה זו

הרי הפעולה הא', שיוכל להמית המזיקים שהוליד, והפעולה הב' מה שאמר האר"י זלה"ה: אחר שיאמר "וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ" - יאמר:

"יהי רצון מלפניך יְהוָה אלוהי ואלוהי אבותי שכל הנשמות של הטיפין שיצאו ממני לבטלה, שלא במקום מצוה, בין ברצון בין באונס בין בשוגג בין במזיד, שתחזירם לשרשם שבקדושה טהורים ומתוקנים זכים וברורים בכח הגדול בשם היוצא מראשי תיבות בפסוק: 'חיל בלע ויקאנו' מבטני יורישנו אל, והטוב בעיניך עשה ברוך אתה ה' מקבץ נדחי עמו ישראל".

השם הוא חב"ו א' משמות ע"ב, ויכוון שהנשמות העשוקות בקליפות יפלטו ויחזרו אל הקדושה, והפעולה היא על ידי מ' יום של תענית של שובבי"ם.

והאיש הירא יהא זהיר כל הימים וביותר בימי השובבי"ם הנזכרים ונעשים לתקון פגם זה להיות קורא קריאת שמע על מטתו כסדר המסודר מהרב ז"ל, ואשר הוא משכיל בסתרי תורה חיובא רמיא עליה לעשות כוונים בה ככל אשר ביארנו בחלק הקודם (יסוד התשובה דף קיג).

סדר קריאת שמע על המיטה

בו יבוארו: סיבות שונות המביאות את האדם לפגום בברית

סיבות מביא את האדם לידי הפגם הנורא בהקיץ או בחלום

- א. מי שפוגם פיו ולשונו לדבר ניבול פה ולשון הרע ולדבר שקרים מטמא אותו בטומאת קרי בשעת שינה.
- ב. המגלה סודות למי שאינו ראוי לגלות לו שום סוד.
- ג. מי שברך ברכה לבטלה ובכלל זה כשאינו עונה אמן אחר השליח-ציבור בשעה שחוזר התפלה שמונה-עשרה וגורם לשליח-ציבור לברך ברכות לבטלה לכן מטמאין אותו.
- ד. מי שנודר דבר מה ואינו מקיים נדרו לשלם מה שנדר.
- ה. מי שפוגם בראיה רחמנא לצלן להסתכל במקום ערוה הן בנשים יהודית או בארמית או בבתולות או בשעה שבהמה ועוף נזקקין זה לזה.
- ו. מי שמרבה באכילה ושתיה ואוכל מאכלות שמנות ואכילה גסה.
- ז. מי שישן בחדר יחידי, והעצה לזה לישון עם אחר בחדר.
- ח. מי שמסתכל בצלם או בפסל ומסכה.
- ט. מי שמרבה בדאגה ויגון ואנחה.
- י. מי שפוגם באזנו לשמוע ניבול פה או דברים בטלים.

עד כאן מהסיבות (ספר תיקון הברית)

תיקוני החטא

- א. לשמור שבת במחשבה ודיבור ומעשה כמבואר בראשית חכמה שער הקדושה.
- ב. להרבות בנתינת צדקה לעניים, ולהזהר בהפרשת מעשר מכל ריוח שבא לידו.
- ג. להזהר ממשקה המשכר אפילו בשבת ויום טוב.
- ד. להתפלל כל תפילותיו בבכי וצעקה.
- ה. לקרות הקריאת שמע שכתוב בשערי ציון בכל לילה.
- ו. שיבחור במדת הענוה ויסבול כל העלבונות וחורופין וגידופין.
- ז. לגדל יתומים בתוך ביתו, ולהשיאם, בשמירת ברית קודש.
- ח. להיות מעשרה ראשונים בבית הכנסת ולהתפלל תמיד בציבור ולא ביחיד חס ושלום, ולהיות זריז וזהיר במצות תפילין ובמצות ציצית על צד היותר טוב, ולסמוך גאולה לתפלה, ולהזהר לענות אמן יהא שמיה רבה, ואמן, בכל פעם בחוק ולא יעבור.

סדר קריאת שמע על המיטה

- ט. שיתחמם בכל עשיות מצות הבאות לידו עד שיזיע ובפרט באפיית המצות לפסח.
  - י. להרבות בהדלקת הנרות לכבוד שבת ובתוספת שבת ב' שעות קודם הלילה.
  - יא. לענג את השבת כהלכתו כמתנת ידו אשר ברכו השם יתברך.
  - יב. ללמוד קודם שכיבה ולומר הד' מזמורי תהלים קודם השכיבה.
  - יג. להזהר לומר בריך שמייה בשעת הוצאת ספר תורה ולהיות עולה לקרות בתורה על כל פנים פעם אחת בכל חודש.
  - יד. שילמוד משניות בכל יום ואם אפשר לו ללמוד ח"י פרקים מה טוב ומה נעים.
  - טו. יאמר תמיד בכל תפלת שמונה-עשרה בברכת תקע בשופר יהי רצון הנדפס בשע"צ וגם בשעת ראש-חודש "מברכין החודש" ובשעת אמירת ומפני חטאינו
  - טז. לאכול משירי המוציא ולהאכיל מסעודתו תמיד לעניים בני תורה.
  - יז. להתענות בשובבים ת"ת כמבואר בספר עבודת הקודש.
  - יח. ללמוד חק לישראל דבר יום ביומו.
- מי שסובל מחלומות רעים או מפחדים, שידאג שבחדר יהיה ריח נעים, ולא יהיו געליים או גרביים זרוקים לידו, וכן שלא יהא שום ברזל או מנעלים מתחת הרא"ש, ואם עדיין יש לו חלומות רעים והרהורים רעים, שיטול את ידיו לפני שיעלה למיטה, וילמוד תיקון מ"ח ותיקון מ"ג, ויבקש מה' רחמים (ספר תיקון הברית).

